

►► Dos ballarins, a *Astral convertible*.

ARTS ESCÈNIQUES | FESTIVAL

Trisha Brown du al Teatre Grec la seva dansa postmoderna

La coreògrafa nord-americana oferirà peces de diferents èpoques els dies 22 i 23 de juliol

MARTA CERVERA
LONDRES

La coreògrafa nord-americana Trisha Brown, gran referent de la dansa postmoderna, aterrarà al Teatre Grec de Barcelona els dies 22 i 23 de juliol per oferir tres creacions: *Present tense* (2003), *Groove and countermove* (2000) i *Astral convertible* (1989).

La seva visita coincideix amb l'any del 35è aniversari de la seva companyia, que no venia a Barcelona des que va debutar al Mercat el 1986. «La meua dansa s'ha tornat més narrativa amb el temps. Va començar a transformar-se arran de *Carmen*, obra en què vaig treballar en una producció de l'Òpera de Nàpols. Llavors va néixer l'interès per experimentar amb el significat i la falta de significat en el gest», assegura Brown, una dona de gairebé 60 anys i port elegant, a Londres, després de l'estrena de la seva última coreografia. *How long does the subject linger on the edge of the volume...* es presenta amb altres peces, on els ballarins porten uns sensors que envien informació a un ordinador que converteix els seus imprevisibles moviments geomètrics i fluids en una imatge gràfica que es projecta en escena.

«Em considero una exploradora de la dansa. Sovint se m'acuden coses que m'agradaria fer i que no puc per falta de temps. Estic en constant evolució», assenyalava la veterana coreògrafa, que no viatjava a Barcelona des que va estrenar a Catalunya, el 1986. «La meua dansa és essencialment abstracta però també càlida. M'agrada posar-li un toc d'humor». A Londres les seves propostes —només una d'aquestes, *Astral convertible*, es veurà al Grec— van ser rebudes amb aplaudiments diplomàtics i divisió de la crítica.

Brown defineix la dansa postmo-

derna amb una paraula: llibertat. «En la dansa contemporània ho has de decidir tot. Per això el més important és escoltar-te a tu mateix», explica Brown, que als inicis va fer que els ballarins interactuessin amb l'arquitectura, a les parets dels edificis de Manhattan, desafiant la llei de la gravetat. «El ballari començava dalt de l'edifici i acabava a terra».

Quan va començar s'ho qüestionava tot. Eren els anys 60 i ella treballava amb la companyia de dansa del teatre Judson. El seu esperit inconfornista la va portar a desafiar els límits de la dansa moderna de

«EM CONSIDERO UNA EXPLORADORA DE LA DANSA», ASSEGURA

Graham i Cunningham. En les primeres obres va renunciar a la música. «No volia que una partitura m'influenciés. Preferia escoltar el ritme de la respiració i de l'atmosfera que es creava. Una peça pot ser visualment musical». Després va començar a col·laborar amb artistes plàstics com Robert Rauschenberg i amb compositors contemporanis com John Cage i Laurie Anderson. I posteriorment, va fer un canvi radical i es va bolcar en partitures de Bach i de compositors clàssics. «No és interessant com he evolucionat? Cadascú ha de fer el seu propi camí». I afegeix: «Molts joves coreògrafs del meu país m'acusen de no haver-los deixat camins per recórrer. Jo els dic que pensava el mateix quan vaig arribar a Nova York: Cunningham ho havia fet tot».

Als seus ballarins els exigeix dues coses: poesia en els moviments i un esperit aventurer per provar coses noves i difícils. «Han de tenir memòria, equilibri i capacitat per treballar en grup. Passem molt temps junts i si algú no col·labora, el ritme baixa». **O**

¿cuánto mide la felicidad?

20 centímetros

FESTIVAL DE MÁLAGA CINE ESPAÑOL
Premio de la Crítica
Najwa Nimri
Maja Maujeff

una película de RAMÓN SALAZAR

MÓNICA CERVERA es MARIETA

PABLO PUYOL, MIGUEL O'DOHERTY, CONCHA GALÁN, LOLA DUEÑAS, PILAR BARDEM, JUAN SANZ, ROSSY DE PALMA y NAJWA NIMRI

Club Doré	Bosque Multicines	Glorias Multicines	Palacio Balazá	CINESA	AMC	RENOLD	YELMO
El Estrella	El Estrella	El Estrella	El Estrella	El Estrella	El Estrella	El Estrella	El Estrella
El Estrella	El Estrella	El Estrella	El Estrella	El Estrella	El Estrella	El Estrella	El Estrella

Después de **LOS OTROS** y **EL ESPINAZO DEL DIABLO** siente los escalofríos de **EL INTERNADO**.

VIRGINIE LEDOYEN LOU DOILLON

¿Vas a quedarte aquí sola?

EL INTERNADO

En la dirección de PASCAL LAEGER

Proximamente en el cine

Tichiné recupera el tono de **"LOS JUNCOS SALVAJES"**. Película compleja dentro de su transparencia narrativa, evidencia el gran talento del autor. (por Juan María de Dios)

EMMANUELLE BEART GASPARD ULLIÉ

SELECCIÓN OFICIAL FESTIVAL DE CANNES

FUGITIVOS

UN FILM DE ANDRÉ TECHINÉ

(LOS JUNCOS SALVAJES)

PROXIMO VIERNES ESTRENO